

вилно всичкото си имение, дългъ и каквото има да зима, сир. както търговскитѣ му тефтери, тѣй и имението, дългътъ и исканіята му, да не сѣ были правилни и съобразни съ законътъ, и да неможе да си покаже смѣтката правилно и точно безъ никакво лукавство.

Членъ 291). Намѣстницитѣ до гдѣ не бждѣтъ позволени по вышегласіе отъ кредиторитѣ, немогѣтъ да правятъ давія отъ странѣ на масѣтъ, противъ нещостно-испадналіятъ.

ГЛАВА ВТОРА.

ЗА

Лукавитѣ испадванія.

Членъ 292). Единъ испадналь търговецъ, който си покрыва тефтеритѣ за смѣткитѣ си, заедно да е скрыль и една чясть отъ имението си, което е забѣлѣжено въ книгитѣ му, или въ записитѣ и въ белянцътъ му, направенъ както официјално, тѣй и съ свой си само подписъ, или безъ да е ималъ нѣкой дългъ, па ся е показаль дълженъ, понеже е влѣзалъ вече въ единъ лукавъ пѣтъ, обявява ся, че е *лукавъ испадналь*, и тогава отсжжда ся да ся накаже съобразно съ наказателніятъ законникъ, съ наказаніето на крадцитѣ.

Членъ 293). Разноскы появени отъ давіятъ за лукаво испадваніе, никога немогѣтъ да ся натоварятъ на масѣтъ на кредиторитѣ; обаче когато кредиторитѣ самоволно правятъ давія отъ странѣтъ си, па ако ся докаже правото на испадналіятъ, тогава послѣдованитѣ за такыва давіи разноскы, оставѣтъ си на сѣщитѣ кредитори.

